

sus, som de vistnok oven i Købet har haft megen Vanskelighed med at faa. Men hvis vi skal ind paa en Ændring, tror jeg, at vi maa give Navigationslærerne Lejlighed til en Uddannelse, som i nogen Grad svarer til de ændrede Forhold. — Det forekommer mig, at ogsaa Godkendelsen af Skolerne i alt for høj Grad er lagt i Administrationens Haand. Det er lidt vilkaarligt; der bør være Regler i Loven, som man kan gaa frem efter.

Hvad angaar Lovforslaget om Søneringen — det er jo egentlig det, der er til første Behandling, men med Formandens Tilladelse har jeg omtalt begge Lovforslag, fordi de griber ind i hinanden —, vil man vistnok ved de Bestemmelser, som her foreslaas, naa til en Ordning, som man fra alle Sider kan akkviescere ved. Jeg tror, at der oppe i Landstinget under denne Sags Behandling i Fjor blev taget Hensyn til alle Sider, blev lyttet til alle de Krav, som med Føje kunde fremsættes, og man naaede til en Ordning, som vi hernede i Virkeligheden ikke kan rette meget ved. Der er saa mange Interesser at tage Hensyn til, at det bliver vanskeligt at finde et Kompromis, som tilfredsstiller alle Parter, men jeg tror, at det her foreslaaede saa nogenlunde tilfredsstiller til alle Sider. I det hele mener jeg paa mit Partis Vegne at kunne anbefale disse to Lovforslag til en velvillig Behandling, og, som jeg udtalte ved Begyndelsen af min Tale, vil jeg haabe, at der i Aar maatte komme et Resultat ud af Forhandlingerne. Desværre vil disse Love koste en Del Penge, men naar den højtærede Handelsminister har faaet Tilladelse til at fremsætte dem, antager jeg ogsaa, at den højtærede Finansminister vil give os Lov til at benytte de Penge, det vil koste at føre disse Love ud i Livet, og da Beløbet dog ikke er særlig stort, vil der vel neppe rejse sig uoverkommelige Vanskeligheder af økonomiske Grunde.

Sporon-Fiedler: Det vil ikke kunne undgaas, at jeg som sidste Ordfører siger noget, som de ærede andre Ordførere har sagt, men det er da kun et Udtryk for, at jeg paa visse Punkter deler deres Anskuelser. De Forhold, de nærværende Lovforslag omhandler, er jo nøje sammenknyttede. En Ændring i de bestaaende Forhold vil i mange Henseender have indgribende Betydning for hele Skibsfartserhvervet, og Ændringerne skulde jo gerne betyde en Forbedring paa alle Punkter. Det kan man imidlertid desværre ikke kalde dem, men jeg erkender, at særlig Lovforslaget om Navigationsundervisningen

er blevet betydeligt forbedret i Landstinget. I al Almindelighed er det jo heldigt, at en Stand bliver hævet, og at ethvert Individ bliver gjort saa dygtigt til sin Gerning som vel muligt, ganske specielt, naar det har vist sig, at der hidtil har været Mangler ved hans Udførelse af sin Gerning. Men i dette Tilfælde kan man egentlig ikke sige, at en fyldigere Undervisning har vist sig tvingende nødvendig, idet man ikke fra nogen Side har dristet sig til at udtale, at vor Sømandsstand har været mindre dygtig i sin Gerning eller i de Kundskaber, der kræves til at udøve den. Det forekommer mig tværtimod, at man kan sige, at vor Sømandsstand har hævdet en meget smuk Plads blandt de søfarende Nationers. Hvis Forholdet var det, at strengere Krav var nødvendige for Sikkerhedens Skyld, for bedre at kunne bære Ansvar for Menneskeliv og Gods, var Sagen en noget anden. Det forekommer mig imidlertid, at der ikke foreligger Bevis for, at noget saadant er paa krævet. Hverken fra Rederne eller fra de unge, der skal bære de forøgede Byrder, er der fremkommet et saadant Krav. Det er snarere fremkommet fra en Kant, hvor der ingen Risiko har været. Man kan maaske ogsaa tænke sig, at de ældre kan have følt Manglerne, og saa kunde man jo sige, at de har haft Skoen paa og har følt, hvor den trykkede. I saa Henseende er Forholdet et ganske andet. Det kunde jo være, at hvis de ældre, der har Eksaminerne, skulde underkaste sig en Tillægsprøve for at komme paa Højde med og anerkendes som lige saa dygtige, som Navigatorerne efter Lovforslaget vil blive, kom man til et noget andet Resultat. Imidlertid, Tiden gaar, og skønt vi i Øjeblikket ser sørgelige Beviser paa Tilbagegang i visse Henseender, maa man dog sige, at som Helhed gaar Tiden frem. Jeg anser det da ogsaa for overmaade rimeligt, at man reformerer paa dette Punkt. Det har glædet mig, at der fra forskellige Sider er fremkommet Udtalelser, der gik i Retning af, at det mere drejede sig om en Modernisering af Kravene end egentlig om at gøre dem strengere. At Kravene ved enhver Prøve bør være i Overensstemmelse med de Krav, Tiden stiller, forekommer mig ganske indlysende. Det er rimeligt, at gavnligt nyt bliver indført i det gamle. Jeg skal blot her nævne noget saa nødvendigt i vore Dage som Kendskab til Motorer. Vi ved alle, at Motorer vinder Indpas saavel i de største Skibe som i Form af Hjælpekraft i de allermindste Sejlskibe. Og at er-